

ΝΕΚΡΟΘΑΛΑΣΣΑ

Ἄπ' τὸ βυθό, τὸν ἄπατο βυθό,
βουβὲς ἀκοίμητες φωνές—λυγμοὶ πνιγμένοι—
ποὺ δὲν ἀγροικηθῆκαν τὸν καιρὸ
ποὺ σκόρπαγε ἢ φουρτούνα μανιασμένη
στὴν ὄψη τῆς τὸν ἄγριο τὸ θυμό,
τώρα βουβὲς ἄπ' τὸ βυθὸ
τῆς νεκροθάλασσας φωνές
ἀκούγονται ἐπικλητικές, νοσταλγικὲς
τοῦ ἡσυχασμένου πόνου!

*
* *

Τώρα π' οὐδὲ ἀνατρίχιασμα τῆς αὔρας ἢ πνοὴ
στὴν ὄψη τῆς ποτὲ δὲ φέρνει,
μὲς ἄπ' τὸ βύθος τὸ βαθὺ ἢ ζωὴ
βουβὲς φωνὲς παρακαλώντας σέρνει
—μπόρα στῆς νεκροθάλασσας νὰ ὑψώσει τὰ πελάη
τὰ κύματα τοῦ θάνατου, κι ἀνοίγοντας τὰ χάη
ρουφήχτρες ἄγριες στὸ βυθὸ ψυχῆς, π' ἀγάπησε πολὺ,
ν' ἀναταράξουνε σκληρὰ τὴ θλίψη του τὴ σιωπηλὴ
τοῦ ἡσυχασμένου πόνου!

ΜΑΡΚΟΣ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ